

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 420

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 mai 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 522 din 22 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2–3
Decizia nr. 565 din 31 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 pct. 27 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012	4–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
260. — Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea atribuțiilor de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al Consiliului de administrație	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 522

din 22 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Ciprian-Doru Todea-Moga în Dosarul nr. 1.237/102/2019 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.846D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate instituie o excepție de la regula ocupării posturilor prin concurs, aspect ce intră în marja de apreciere a legiuitorului cu privire la condițiile de exercitare a unei profesii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.237/102/2019, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Ciprian-Doru Todea-Moga într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a deciziei de încetare a contractelor de muncă cu timp parțial (integrare clinică), precum și anularea deciziei de anulare a contractului de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și repunerea în situația anterioară, cu plata unor despăgubiri, cauză aflată în etapa procesuală a apelului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 6 alin. (4) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate că prevăd un caz de încetare de drept/din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă al medicului care a fost integrat o perioadă mai mică de 5 ani și al cărui contract cu instituția de învățământ superior medical a încetat. Arată că noțiunea de integrare clinică este definită în art. 35 din Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 140/1.515/2007 pentru aprobarea Metodologiei în baza căreia se realizează colaborarea dintre spitale și instituțiile de

învățământ superior medical, respectiv unitățile de învățământ medical, ca fiind activitatea integrată desfășurată de către personalul didactic din învățământul superior medical prin cumul de funcții, în baza unui contract individual de muncă cu jumătate de normă, în unitățile sanitare unde funcționează catedra sau disciplina didactică.

6. În opinia autorului excepției, textul de lege supus controlului de constituționalitate nu poate fi interpretat ca instituind un caz de încetare a contractului individual de muncă, ci, din contră, prevede posibilitatea medicului de a opta pentru continuarea raporturilor de muncă cu normă întreagă cu unitatea spitalicească, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate de acest text de lege. În acest sens, arată că încetarea contractului de muncă prin manifestarea unilaterală a voinței angajatorului nu se poate realiza decât în cazurile limitativ prevăzute de prevederile art. 56 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, între aceste cazuri neregăsindu-se și încetarea contractului de integrare clinică în ipoteza încetării contractului cu unitatea de învățământ superior medical.

7. În măsura în care totuși textul de lege criticat se interpretează ca un caz de încetare a contractului individual de muncă, autorul excepției consideră că sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, întrucât se creează o diferență de tratament juridic în funcție de vechimea în unitatea sanitară, fără a se face vreo distincție referitoare la vechimea totală în specialitate, titlul științific etc. Limita de vechime de 5 ani este arbitrară și creează o discriminare nepermisă între medici.

8. De asemenea, autorul excepției susține că sunt încălcate și prevederile art. 41 alin. (1) și ale art. 53 din Constituție, deoarece se restrânge dreptul la muncă fără respectarea condițiilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

9. Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Aceste dispoziții conțin o prevedere specială în favoarea cadrelor didactice, derogatorie de la regula ocupării unui post prin concurs sau examen, și nu creează o situație discriminatorie pentru că nu ține seama de vechimea totală în specialitate sau de titlul științific, întrucât este opțiunea legiuitorului să se raporteze la o vechime de 5 ani, aplicabilă cadrelor didactice care desfășoară activitatea integrată fără deosebire. De asemenea, nu sunt încălcate nici prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) și ale art. 53, deoarece dreptul cadrului didactic de a desfășura activitate integrată este o excepție de la regula ocupării unui post prin concurs, legiuitorul având posibilitatea să instituie anumite limite de exercitare a acestui drept, care nu aduc atingere dreptului la muncă.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, potrivit căreia: „La încetarea raporturilor de muncă cu unitățile de învățământ, cadrele didactice care au fost integrate o perioadă mai mare de 5 ani își pot continua activitatea, cu normă întreagă, în unitățile sanitare în care au fost integrate, în baza contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată.”

14. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (1) referitor la dreptul la muncă și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia este un cadru medical care, începând cu anul 2016, a îndeplinit funcția de cadru didactic în cadrul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Târgu Mureș, desfășurând totodată, din același an, activitate ca medic specialist în temeiul unui contract individual de muncă cu timp parțial (integrare clinică), precum și activitate în linia de gardă, în temeiul altui contract de muncă individual cu timp parțial. În anul 2019, contractul individual de muncă încheiat cu Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Târgu Mureș a încetat, fiind urmat de deciziile de încetare a contractelor individuale de muncă pentru activitatea integrată în calitate de cadru medical și pentru activitatea în linia de gardă.

16. Așa cum reiese din dispozițiile art. 35 și 36 din Metodologia în baza căreia se realizează colaborarea dintre spitale și instituțiile de învățământ superior medical, respectiv unitățile de învățământ medical, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 140/1.515/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 21 septembrie 2007, personalul didactic din învățământul superior medical și farmaceutic desfășoară activitate integrată prin cumul de funcții, în baza unui contract individual de muncă cu jumătate de normă, în unitățile sanitare

unde funcționează catedra sau disciplina didactică, iar în cadrul activității de integrare clinică, personalul prevăzut la art. 35 asigură activitatea curentă în cursul dimineții și gărzii, pe lângă atribuțiile funcției didactice primind din partea unității sanitare drepturile salariale aferente contractului individual de muncă prin cumul de funcții cu jumătate de normă, cu excepția rezidenților.

17. În continuare, analizând textul de lege criticat, Curtea observă că acesta prevede posibilitatea ca, după încetarea raporturilor de muncă cu unitățile de învățământ, cadrele medicale să își poată continua activitatea medicală cu normă întreagă în unitățile în care au fost integrate, în baza unui contract de muncă pe o perioadă nedeterminată, dacă au fost integrate o perioadă mai mare de 5 ani. Așa cum reiese din înțelesul normei legale, aceasta prevede posibilitatea continuării activității medicale fără să fie necesară parcurgerea etapei concursului sau examenului, perioada de 5 ani de activitate integrată fiind apreciată de legiuitor ca suficientă pentru a demonstra aptitudinile profesionale ale cadrului medical, și constituie, prin urmare, un beneficiu.

18. Or, Curtea apreciază că aceste dispoziții de lege nu sunt aplicabile situației autorului excepției, întrucât acesta nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege cu privire la durata activității integrate. Prin urmare, nu beneficiază de posibilitatea continuării activității de cadru medical cu normă întreagă în condițiile art. 6 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

19. Textul de lege nu este discriminatoriu, întrucât, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, este dreptul suveran al legiuitorului stabilirea condițiilor în funcție de care anumite categorii socioprofesionale se pot bucura de anumite beneficii, așa cum este cel prevăzut de textul de lege supus controlului de constituționalitate, acesta aplicându-se tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza normei fără privilegii ori discriminări.

20. De asemenea, dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere exercițiului dreptului la muncă, întrucât cadrul medical nu este împiedicat să își desfășoare activitatea medicală în alte condiții decât cele prevăzute de textul de lege criticat. Neîndeplinirea unor condiții legale pentru a beneficia de o facilitate în ceea ce privește continuarea activității profesionale nu poate fi echivalată cu o încălcare a dreptului la muncă.

21. În sfârșit, în ceea ce privește solicitarea autorului excepției de a se stabili dacă textul de lege criticat prevede sau nu posibilitatea continuării activității medicale în unitatea spitalicească în temeiul unui contract individual de muncă cu timp parțial, Curtea apreciază că aceasta reprezintă un aspect ce ține strict de modul de interpretare și aplicare a normei în speță, ce revine competenței exclusive a instanței de judecată, iar nu celei a instanței de contencios constituțional.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian-Doru Todea-Moga în Dosarul nr. 1.237/102/2019 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 6 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 22 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 565

din 31 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 pct. 27
din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 pct. 27 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, excepție ridicată de Societatea Energaz Business & Partners — S.R.L. din comuna Târlungeni, județul Brașov, în Dosarul nr. 10.299/197/2019 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 459D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că tehnica de reglementare utilizată în cadrul dispozițiilor criticate este în conformitate cu regulile cuprinse în art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, iar norma contravențională indică în mod clar și neechivoc în cuprinsul său obiectul material al contravenției, și anume nerespectarea reglementărilor comerciale aprobate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), inclusiv a metodologiilor privind prețurile și tarifele, astfel că este reglementată cu suficientă precizie pentru a permite destinatarului acesteia să își controleze conduita și să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar rezulta din săvârșirea unei anumite fapte.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 10.299/197/2019, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 pct. 27 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012**, excepție ridicată de Societatea Energaz Business & Partners — S.R.L. din comuna Târlungeni, județul Brașov, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 123/2012.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare principiului legalității, întrucât sintagma „nerespectarea reglementărilor comerciale aprobate de ANRE, inclusiv a metodologiilor privind prețurile și tarifele” este neclară și conduce la ideea ca orice încălcare a legii să fie interpretată ca o abatere comercială care să atragă incidența aplicării acestui text de lege, mai ales că nu există niciun act normativ care să definească în mod expres ce înseamnă reglementări comerciale, astfel că pentru orice încălcare a normelor în

vigoare sau a contractelor încheiate cu consumatorii poate avea incidență textul respectiv, iar participantul la activitățile reglementate de Legea nr. 123/2012 poate fi supus unei duble sancțiuni, atât de natură civilă, cât și de natură administrativă. De asemenea, nu este stabilit în mod clar prin lege elementul material al laturii obiective a contravenției, context în care norma are caracter imprevizibil ca urmare a faptului că sancțiunea este dispusă prin lege, iar elementul material al contravenției este determinat prin ordine ale președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, ceea ce înseamnă că, pe măsură ce sunt emise astfel de ordine, dispozițiile pot fi interpretate ca fiind de natură comercială, astfel încât să se nască noi contravenții, fără ca destinatarii normelor să realizeze că printr-o anumită conduită săvârșesc o contravenție deosebit de gravă. Astfel, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei este cea care legiferează dispoziții legale, le interpretează și aplică sancțiunile pe care le-a instituit prin aceste norme, aspect ce contravine și principiului separației puterilor în stat. Prin urmare, modalitatea neconstituțională de reglementare a prevederilor criticate a dat posibilitatea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei de a interpreta și aplica legea într-un mod excesiv și arbitrar, în sensul că orice încălcare a unei prevederi cuprinse în ordinele și dispozițiile acestei autorități constituie contravenție, chiar dacă prin natura încălcării fapta nu constituie o contravenție, ci se circumscrie unor aspecte, spre exemplu, de natură contractuală între profesioniști. Totodată, se mai învederează că, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, amenda este una din cele trei sancțiuni aplicabile pentru comiterea unei fapte contravenționale și, chiar dacă în dreptul intern este calificată ca fiind o sancțiune administrativă, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, aceasta a fost asociată sancțiunilor penale, astfel că procedura aplicării acestora se supune prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În contextul criticilor de neconstituționalitate este menționată jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia principiilor menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

6. **Judecătoria Brașov — Secția civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 194 pct. 27 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenții la normele privind desfășurarea activităților în sectorul gazelor naturale următoarele fapte: (...) 27. nerespectarea reglementărilor comerciale aprobate de ANRE, inclusiv a metodologiilor privind prețurile și tarifele;*”.

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitor la principiul separației puterilor în stat și la principiul legalității și ale art. 23 alin. (12) potrivit căruia „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*”.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 194 pct. 27 din Legea nr. 123/2012 fac parte din titlul II — *Gazele naturale*, capitolul XV — *Infrațiuni și contravenții* și stabilesc faptul că nerespectarea reglementărilor comerciale aprobate de ANRE, inclusiv a metodologiilor privind prețurile și tarifele, constituie contravenții la normele privind desfășurarea activităților în sectorul gazelor naturale.

13. În ceea ce privește noțiunea de „reglementări comerciale”, având în vedere considerentele de principiu referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, coroborate cu prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea reține că în cadrul soluțiilor legislative adoptate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și a noțiunilor folosite în reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite (art. 25), iar, „*dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat*” sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acesteia/acestui în context se stabilește prin actul normativ în discuție, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatorie pentru actele normative din aceeași materie [art. 37 alin. (2)].

14. Or, Curtea constată că noțiunea în discuție are deja consacrare pe plan legislativ, întrucât, spre exemplu, Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, la art. 6 alin. (1) prevede că, în cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a Codului civil, referirile la comercianți se consideră a fi făcute la persoanele fizice sau, după caz, la persoanele juridice supuse înregistrării în registrul comerțului, potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului (în prezent abrogată, în vigoare fiind Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 26 iulie 2022), precum și cu cele aduse prin această lege. Prin urmare, și reglementările în discuție se referă la activitatea subiecților mai sus menționați, care desfășoară activități în domeniul gazelor naturale (sau al energiei electrice și al energiei termice), cu referire la sectorul activităților privind producția, transportul, distribuția, furnizarea și înmagazinarea gazelor naturale și a gazelor naturale lichefiate, în practică noțiunea fiind interpretată cu luarea în considerare de către profesioniști a întregului cadru legislativ în materie și relațiilor ce derivă din activitatea acestora. Această activitate este prevăzută prin lege și este supusă unei monitorizări din partea unei autorități de reglementare competente, astfel cum este Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

(ANRE), având ca obiect de activitate elaborarea, aprobarea și monitorizarea aplicării ansamblului de reglementări obligatorii la nivel național necesar funcționării sectorului și pieței energiei electrice, termice și a gazelor naturale, aspect ce se circumscrie noțiunii de organizare a executării legii. Totodată, ordinele, deciziile sau avizele ANRE se emit, printre altele, pentru aprobarea reglementărilor tehnice și comerciale pentru funcționarea sigură și eficientă a sectorului energiei electrice, termice și al gazelor naturale [art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 18 mai 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare]. Spre exemplu, astfel de reglementări sunt: Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 221/2018 privind obligația participanților la piața de gaze naturale de a tranzacționa pe piețele centralizate din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1101 din 27 decembrie 2018, Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 143/2020 privind obligația de a oferta gaze naturale pe piețele centralizate a producătorilor de gaze naturale a căror producție anuală realizată în anul anterior depășește 3.000.000 MWh, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 17 iulie 2020, cu modificările și completările ulterioare.

15. În acest context, este de menționat faptul că reglementările de interes general se aprobă prin ordine ale președintelui ANRE și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind supuse procedurii de desfășurare a consultărilor publice, cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2013, iar rezultatele procesului de consultare se publică pe pagina de internet a ANRE. Aceste operațiuni sunt o aplicare a dispozițiilor constituționale cu privire la organizarea executării legilor, întrucât noțiunea de organizare a executării legii, consacrată de dispozițiile art. 108 alin. (2) din Constituție, are un sens mai larg decât cea privind aplicarea legii, și anume prin hotărâri ale Guvernului pot fi dispuse măsuri organizatorice, financiare, instituționale sau sancționatorii în vederea stabilirii cadrului necesar pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii, astfel că legiuitorul nu mai stabilește întotdeauna direct, prin lege, anumite aspecte ce necesită o expunere în detaliu și, în sensul textului constituțional al art. 108, această competență revine autorității publice însărcinate cu organizarea executării legii (a se vedea Decizia nr. 51 din 12 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 martie 2004), argumentare ce este valabilă nu numai în ceea ce privește Guvernul, ci, *mutatis mutandis*, și în cazul altor autorități prevăzute de textele legale, în speță ANRE (pentru identitate de rațiune, a se vedea și Decizia nr. 343 din 23 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 25 noiembrie 2019, paragraful 32, și Decizia nr. 686 din 20 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 25 iunie 2010).

16. Prin urmare, din această perspectivă, nu poate fi reținută pretinsa încălcare a principiului separației puterilor în stat și a principiului legalității, în componenta privind calitatea legii.

17. Cu privire la faptele ce constituie contravenții la normele privind desfășurarea activităților în sectorul gazelor naturale, dispozițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, circumscriu cadrul sancționator general, astfel că alin. (2) reglementează

sanctiunile contravenționale principale (avertismentul, amenda contravențională, prestarea unei activități în folosul comunității), iar alin. (3), sanctiunile contravenționale complementare. În același timp, art. 5 alin. (4) stabilește și posibilitatea impunerii de noi sancțiuni contravenționale principale și complementare prin legi speciale. Din perspectiva regimului juridic al contravențiilor, Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 este o lege specială ce prevede o serie de conduite pe care le califică drept contravenții, precum și sancțiunile contravenționale corespunzătoare, aplicabile subiectului de drept care încalcă norma juridică de drept contravențional printr-o conduită contrară acesteia. Aplicarea sancțiunilor contravenționale, respectiv sancționarea propriu-zisă a subiectului de drept pentru nesocotirea normelor de drept contravențional, are loc potrivit unor principii, similar sancțiunilor de drept penal (Decizia nr. 152 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 13 mai 2020, paragraful 122). În acest sens, Curtea a reținut principiul legalității sancțiunilor contravenționale, principiul proporționalității sancțiunilor contravenționale și principiul unicității aplicării sancțiunilor contravenționale (*non bis in idem*) (a se vedea Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 3 iunie 2019, paragraful 31, și Decizia nr. 387 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 2 aprilie 2024, paragraful 18).

18. În acest context, Curtea învederează jurisprudența sa referitoare la principiul calității legii prin care a statuat cu privire la obligația legiuitorului de a edicta norme clare, precise și previzibile (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, paragrafele 39-42). Astfel, Curtea a subliniat că, în ipoteza infracțiunilor, legiuitorul trebuie să indice în mod clar și neechivoc obiectul material al acestora în chiar cuprinsul normei legale sau acesta trebuie să poată fi identificat cu ușurință, prin trimiterea la un alt act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenței/inexistenței infracțiunii (Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 24 și 25). Principiul este în egală măsură aplicabil și în materie contravențională. De asemenea, Curtea Constituțională a făcut referire la cerințele de calitate a legii, garanție a principiului legalității, reflectate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66, a reținut că sintagma „prevăzută de lege” impune ca măsura incriminată să aibă un temei în dreptul intern și vizează, de asemenea, calitatea legii în cauză: aceasta trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. De asemenea, a statuat că nu se poate considera „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita; apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, precitată, paragraful 42). Tot astfel, Curtea a reținut că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile (pentru identitate de rațiune, și contravențiile), această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora (Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 45).

19. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea observă că, în cuprinsul său, Legea nr. 123/2012 reglementează contravențiile și sancțiunile contravenționale

referitoare la domeniul energiei electrice și al gazelor naturale. Totodată, observă că art. 198 alin. (1) din Legea nr. 123/2012 dispune următoarele: „*Contravențiilor prevăzute la art. 194 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 28 alin. (1) din acest ultim act normativ.*”

20. Ținând seama de cadrul legislativ precitat și aplicând considerentele de principiu mai sus enunțate, la normele criticate, cu privire la elementul material al contravenției stabilite de art. 194 pct. 27 din Legea nr. 123/2012, Curtea reține că acesta constă în nerespectarea reglementărilor comerciale aprobate de ANRE, inclusiv a metodologiilor privind prețurile și tarifele, și care atrage răspunderea contravențională sub aspectul săvârșirii contravenției prevăzute de art. 194 pct. 27 din Legea nr. 123/2012.

21. Așa fiind, Curtea reține că tehnica de reglementare utilizată în cazul prevederilor legale criticate este în conformitate cu regulile instituite prin art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, potrivit căruia „*actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea*”. Norma contravențională indică în mod clar și neechivoc, în chiar cuprinsul său, obiectul material al contravenției, și anume nerespectarea reglementărilor comerciale aprobate de ANRE, inclusiv a metodologiilor privind prețurile și tarifele, astfel că este determinabilă pentru stabilirea actelor a căror nerespectare atrage sancțiunea, fiind redactată cu suficientă precizie pentru a permite destinatarului să își controleze conduita și să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar putea rezulta din săvârșirea unei anumite fapte. Prin urmare, legea definește în mod clar contravenția și sancțiunea aplicabilă, astfel încât destinatarul său, care este un profesionist în domeniul respectiv, să cunoască din însuși textul normei juridice aplicabile care sunt actele, faptele sau omisiunile ce pot angaja răspunderea sa contravențională.

22. De altfel, având în vedere domeniul tehnic specific al energiei electrice și al gazelor naturale reglementat de Legea nr. 123/2012, prin Decizia nr. 659 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 3 ianuarie 2018, paragraful 18, cu referire la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, instanța de contencios constituțional a reținut că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. La fel se întâmplă și cu profesioniștii, obișnuiți să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea activității lor. Astfel, se poate aștepta ca aceștia să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35).

23. Aplicând considerentele de principiu mai sus învederate cu privire la principiul legalității și la normele de calitate a legii și ținând seama de argumentele prezentate cu privire la contravenții și la tehnica de reglementare utilizată în cazul prevederilor legale criticate, nu se poate reține neconstituționalitatea normelor criticate din perspectiva pretensei încălcări a principiului legalității, coroborat cu principiul legalității incriminării și al pedepsei, reglementate și dezvoltate atât la nivel constituțional, cât și la nivel convențional, și, prin urmare, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Energaz Business & Partners — S.R.L. din comuna Tărlungeni, județul Brașov, în Dosarul nr. 10.299/197/2019 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 194 pct. 27 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Ionița Cochînțu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind unele măsuri pentru exercitarea atribuțiilor
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Casei Naționale de Pensii Publice
și președinte al Consiliului de administrație**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 2.190/SBO din 5 mai 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.809 din 5 mai 2025,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Vasilica-Valentina Robu, secretar general, exercită atribuțiile de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al Consiliului de administrație, până la numirea conducătorului instituției, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Cristina Trăilă

București, 7 mai 2025.

Nr. 260.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

